

«Ποια είναι τα εφόδια που πρέπει να διαθέτει ο άνθρωπος που μάχεται για την υπεράσπιση των ανθρωπίνων δικαιωμάτων και με ποιους τρόπους ενισχύεται η εθελοντική προσφορά;»

ΟΜΙΛΙΑ

Αγαπητοί παρευρισκόμενοι,

Όπως γνωρίζετε, τα ανθρώπινα δικαιώματα απορρέουν από την αξιοπρέπεια και την ηθική αξία, που είναι σύμφυτες με την ανθρώπινη προσωπικότητα. Άνθρωποι, που έχουν αναπτυγμένο το αίσθημα της κοινωνικής συνείδησης, μέσω της αλληλεγγύης και της κοινωνικής προσφοράς, ολοκληρώνονται ως προσωπικότητες και συμβάλλουν στη συλλογική πρόοδο και ευημερία. Ο ανθρωπισμός περιβάλλει με αγάπη τον άνθρωπο και υψώνει στο αληθινό της βάθος την έννοια της ανιδιοτελούς προσφοράς. Ποιά λοιπόν μπορούμε να εκλάβουμε ως τα θεμελιώδη εφόδια, που μπορεί να διαθέτει κανείς, ώστε να χαρακτηρίζεται ανθρωπιστής και να βοηθά το κοινωνικό σύνολο, απαλλαγμένος από χρησιμοθηρικά κίνητρα;

Αρχές, όπως η ευαισθησία, η κατανόηση και η ανιδιοτελής αγάπη, ενσαρκώνουν τον πραγματικό αλtruιστή. Ο ανθρωπιστής γνωρίζει να μάχεται για το κοινωνικό καλό και να προσφέρει. Αυτό συνεπάγεται ότι είναι απαλλαγμένος από στερεότυπα και δογματισμούς, που εκτρέφουν ρατσιστικές συμπεριφορές και εμποδίζουν την ανιδιοτελή παροχή βοήθειας σε όλες τις κοινωνικές ομάδες, που χρήζουν έμπρακτου ενδιαφέροντος. Συνεπώς, ο καθένας από εμάς εάν επιθυμεί να ονομάζεται ανθρωπιστής, οφείλει να εξισώνει όλες τις κοινωνικές και φυλετικές τάξεις, δηλαδή οφείλει να αγαπά και να σέβεται τον άνθρωπο ως αξία. Περαιτέρω, όταν αγαπάμε τον εαυτό μας και είμαστε ικανοί να αναπτύξουμε το αίσθημα της ατομικής υπευθυνότητας, μπορούμε να μοιράσουμε απλόχερα αγάπη και στους συνανθρώπους μας.

Για να αναδειχούμε όλες τις εκφάνσεις του ζητήματος είναι σημαντικό να επισημάνουμε ότι εθελοντής είναι ο πολίτης εκείνος, που προσφέρει ανιδιοτελώς τον ελεύθερο του χρόνο ή τη γνώση του για χρήσιμες δράσεις προς όφελος άλλων, χωρίς να περιμένει αντάλλαγμα. Σαφώς, η οικογένεια ως πρωτογενής φορέας κοινωνικοποίησης, μπορεί να παρωθήσει το νέο να αναλάβει εθελοντική δράση, εφόσον οι γονείς έχουν αναπτυγμένο το αίσθημα κοινωνικής συνείδησης. Αυτό εκδηλώνεται με κοινωφελείς δράσεις, όπως η ανακύκλωση, που παραδειγματίζει τα παιδιά να σέβονται το φυσικό περιβάλλον. Εμβαθύνοντας, ο εκπαιδευτικός φορέας οφείλει να ακολουθήσει έναν εξωστρεφή προσανατολισμό, που στηρίζεται σε βιωματικές συλλογικές και κοινωνικές δράσεις. Ακόμη, το σχολείο είναι επιτακτικό να υλοποιήσει προγράμματα περιβαλλοντικά και πολιτιστικά, ώστε να αναλάβουν εθελοντική δράση οι ίδιοι οι μαθητές και να ευαισθητοποιηθούν απέναντι σε κοινωνικά ευπαθείς ομάδες. Σημαντικό ρόλο, καλούνται να διαδραματίσουν και τα ΜΜΕ, με την προβολή κοινωνικών διαφημίσεων, που προάγουν την κοινωνική υπευθυνότητα.

Συλλήβδην, η κατοχύρωση των ανθρωπίνων δικαιωμάτων και η ενίσχυση του εθελοντικού οράματος αποτελούν αίτημα και ανάγκη των καιρών μας. Στις δύσκολες εποχές που βιώνουμε, δίνουν ένα μήνυμα αισιοδοξίας και αντισταθμίζουν την ηθική αποσάθρωση και την κοινωνική αναλγησία. Ο καθένας από εμάς οφείλει να ευαισθητοποιηθεί και να αναλάβει το μερίδιό του, που του αρμόζει ως μέλος του κοινωνικού συνόλου. Άλλωστε, η καλλιέργεια της ατομικής υπευθυνότητας, μπορεί να οδηγήσει τον κοινωνικό ιστό σε μια ηθική πρόοδο. Μόνο

τότε εμείς οι άνθρωποι θα είμαστε ικανοί να ευτυχίσουμε πραγματικά και θα μπορούμε να αποκαλούμαστε «άνθρωποι».

Σας ευχαριστώ για το χρόνο σας

